Բ. ՏԱՐԻ Թիւ 364 ԵՐԵՔՇԱԲԹԻ 19 ՄԱՐՏ 1885 (Ն. Տ.) 31 ՄԱՐՏ 1885 15 ՁԻՄԱԶԻԻԻ ԱԽՐ 1302

40 ՓԱՐԱ.

ՊԱՏՎԻՐԱՆԴ

Ծանուցման սորդ մէկ առգամի Համար 3 դուրուշ եղուս ան գաման Համար 2 դուրուշ է. ապրելի անգամներու Համար զան ան ձանաւորեալ կրկայ։

Օտարգրոս վերագրեալ առանձ կամ որ և իցէ գրու Հիւն պէտք է ուղղել

«Առ խմբագրութիւն Ա[illegible]ՐԵԼ ՕՐԱԳԻՐ»

ԽՄԲԱԳՐԱՏՈՒՆ. Պ. Պալթեան, Կարատուկեան խան, իսկ գաւառներէն՝ Հետեւեալ Հասցէիս՝

{Ստոյ} خانۇ كيان نوراونوراز اوطهلغ اوعليدر

غزته اداره سنه

Les annonces sont reçues à l'EASTERN AGENCY, Karakeuy, Déirmén han

ԱՐԵՒԵԼՔ

ՕՐԱԳԻՐ

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԵՒ ԱԶԳԱՅԻՆ

40 ՓԱՐԱ.

ԲԱԺԱՆՈՐԴՈՒԹԻՒՆ

1	Պոլսոյ Տասնօր. Տարեկան գաղեկան արձակ.		200
»	» Վեցամսեայ » »		100
»	» Երեամսեայ » »		50
Գաւառաց Տասնօր. եւ տեղական թղթակ. տարով տարեկան		»	240
Գաւառաց Տասնօր. եւ տեղական թղթակ. տարով վեցամսեայ		»	120
Օտար արկղեր Տարեկան գինակ			56
» » Վեցամսեայ		»	28

Գրեթ գրկուած յայտարեալ Համար գնակ Տեղեկութեան վրայ է։ Խմբագրութեան գրկուած ո և Էնամակ կամ գրութիւններ չ'արուիր։

Գանուցմունք կընդունուին ԻԱԳԵՐՆ ԷՃԷՆՍԻ գործակալութեան Ձեռամբ, Բարաքէօյ, Տէյիրմէնի Խան

Կ. ՊՈԼԻՍ

ԵՐԿՈՒՇԱԲԹԻ 18 ՄԱՐՏ

ԱԶԳԱՅԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ԿԱԹՈՂԻԿՈՍԱԿԱՆ ԽՆԴԻՐ

Ամենապատուոյ Դիւանին իւր մեծամանութեամբ որոշեց՝ անցեալ տարւոյ պէս՝ Թուրքիոյ Հայոց Ազգ. ժողովոյն կողմէ Պատուիրակ կարգել զՍինն. Մակար Ս. Ար.բեպիսկոպոս՝ Ամենապատուոյ Դիւանին մէջ փափաք յայտնուած է նաև որ Ն. Սրբազնութեան հասցնել որոշուած թոշակներն ուղարկուին ձեռամբ յատուկ ապգայնոյ մը, որ, իրրեւ «կէս–պաշտօնական ներկայացուցիչ» (Ձէտ Օֆֆիչիէլ), Ն. Սրբազնութեան և այլ ժողովականաց տայ պէտք եղած տեղեկութիւնները Թուրքիոյ Հայոց մասնակցութեան ձեւոյն և բաղձանքներուն վրայ։ Բայց այս նըկատմամբ վերջին որոշումն և «ներկայացուցիչ» անուանումը թողուած են Դիւանին վաղուան նստին։ Պաշտօնապէս Պատուիրակներ ղրկել չէ ուզուած, նկատելով թէ, եթէ Պատուիրակները չընդունուէին Ընտրողական ժողովոյն մէջ, բայց այս քսել չէ թէ Թուրքիոյ Հայոց իրաւունքները Նրւազ կը ներկայացուէին այդ ժողովոյ մէջ։ զի մեր պատուիրակը կարող էին յայնժամ գրով հաղորդել ժողովոյ Նախագահին ինչ որ Ազգ. ժողովն իւր պաշտօնագրով Մակար Սրբազանին պիտի հաղորդէ. և Թուրքիոյ Հայոց Պատուիրակաց գիրը նոյնչափ իրաւամբ կը կարգացուէր և կը ներգործէր ժողովականաց վրայ, որչափ իրաւամբ կը յուսանք թէ պիտի կարդացուին և ժողովականաց վրայ պիտի ներգործեն առ Մակար Սրբազան ուղղելի պաշտօնագիրը։

Ա,յն առարկութեան գալով թէ, մեր Պատուիրակը քուէներու ներկայացուցիչ չպիտի լինէին, միթէ Մակար Սրբազան, որ Թուրքիոյ Հայոց լիազօր Պատուիրակ կարգուած է, պիտի լինի՞ քուէներու ներկայացուցիչ։ Ինչպէս նա պաշտօն պիտի ունենայ ցանկ մը միայն մատուցանելու, նոյն պաշտօնը կարող էին կատարել նաև մեր Պատուիրակը ոչ ինչ նուազ յարդողութեամբ և անշուշտ առաւելագոյն ազդեցութեամբ։

Բայց մեզ փափաքելի կը համարինք որ մին եկեղեցական և միւսն աշխարհական Պատուիրակներ ղրկուին այս ընտրութեան առթիւ, ի նկատ ունենալով Պատուիրակութեան ուղղակի օգուտներէն զատ նաեւ անուղղակի օգուտներն, որք չատ մեծ կը թուին մեզ։ Նախ, յայտնի է թէ Թուրքիոյ Հայոց մասնակցութեան ձեւոյն և իրաւանց ու բաղձանաց մասին այս Պատուիրակաց հաղորդելիք տեղեկութիւններն ու ծանօթութիւնները չատ աւելի տպաւորութիւն կրնան ընել՝ իրրեւ պաշտօնական անձերու կողմէ հաղորդուած, քան ո և է կէս–պաշտօնական, կամ անպաշտօն ներկայացուցչի կամ Պատրիարքարանի պաշտօնատարի կողմէ հաղորդելի տեղեկութիւնները։

Երկրորդ, թէեւ թղթակիցներ և ուղեւորներ մերթ ընդ մերթ կը տեղեկագրեն մեզ Կ.Պոլսոյ Ազգային Ժողովին, Սինոդին, Պալատենիոյ կիրառութեան վրայ մասնակի ծանօթութիւններ, այլ յայտնի է թէ Թուրքիոյ Հայք այս ամեն կենսական նիւթոց վրայ վաւերական աղբիւրէ մը տեղեկութիւն չեն ունեցած բաւական կրկար ժամանակէ հետէ։ Արդ, Կաթողիկոսական ընտրութեան առթիւ ղրկուած ձեռնհաս Պատուիրակութիւն մը չատ ի դէպ կրնայ լինել՝ տեղւոյն վրայ ուսումնասիրելով այս ամեն նիւթեր, գաղափարներ փոխանակելով, և փոխադարձաբար լուսաւորելով երկու կողմի գործող մարմինները։ Մեր ընտրութեան իրաւունքն յանձնելով Մակար Սրբազանի չէինք չահեր բան մը զոր պիտի կորսուանէինք եթէ Պատուիրակները ղրկուէին։ բայց ո՛չ կրնայ ժխտել թէ, Պատուիրակներ ղրկելով, կրնայինք ձեռք բերել այնպիսի արդիւնքներ զորս բնաւ իրաւունք չունինք ակնկալելու Կեսարացիոյ Առաքելորդին Պատուիրակութենէն։

Մեր փափաքն եղած է և է՝ համերաշխութեան կապ հաստատուած տեսնել Թուրքիոյ ու Ռուսիոյ Հայոց միջեւ, ի մասին եկեղեցական նիւթոց, և քանդի կը կարծենք թէ կաթողիկոսական ընտրութեան առթիւ Պատուիրակութեան մը առաքումը զօրաւորագոյն միջոցը կ'ընծայէ այդպիսի կապ մը իրագէս հաստատելու, այս անգամ եւս, ինչպէս անցեալ տարի, մեր կարծիքն եղած է Պատուիրակները ղրկել յԷջմիածին, ինչպէս 1866ին։ Որչափ կրցած ենք իմանալ, ինչ որ Դրւանին մէջ չէր զօրեր հերքելու այս տեսութիւն։ Ազգային ժողովին ինք եւս իւր ատեաւր մեծամտութեամբ նպատաւոր կը թուէր Պատուիրակութեան մը առաքման, վերջին նիստն ալ տպաւորութիւնը թողած էր ունկնդրաց վրայ թէ, Ազգային ժողովն անպատճառ Պատուիրակութիւն մը պիտի ղրկէր, ա՛յնչափ որ և վճռական էին ինպատաս այս գաղափարի մէջ բերուած նկատողութիւնք։ Յայտնի է այդ թէ մեր առջեւ ունինք Ամենապատուոյ Դիւանն մը, որ մեծամտանութեան կարծիքը չի կրնար նկատուիլ իրրեւ Ազգ. ժողովոյ մեծամտանութեան կարծիքը։ Կ'երեւի թէ ինչ ինչ ակումբներու մէջ մտանաւոր փափաք մը կայ զգուշանալու «ցոյց» երէ, և թէ այս չափազանց խոհեմութեան զոհուած են բոլոր այն ուղղակի և անուղղակի օգուտք, զորս կը կարծենք թէ Թուրքիոյ Հայք իրաւունք ունէին ակնկալելու պաշտօնական Պատուիրակութենէ մը։

Ամենապատուոյ Դիւանին որոշումն, իւր արդի վիճակի մէջ, և նոր տպագրութեան մը սպասելով, նորութիւն մ'է ինքնին, այնու զի ո՛չ 1866ի օրինակին կը հետեւի, ո՛չ ալ 1884ի 1866ի օրինակին չի հետեւիր, քանի որ լիազօր Պատուիրակութիւն մը չի ղրկեր ընտրութեան մասնակցելու։ 1884ի օրինակին ալ չի հետեւիր, այսինքն՝ ռուսական Թղթատարութեան և Մակար Սրբազանին միայն չի յանձներ մեր իրաւանց պաշտպանութիւնը։ Կը պահէ զՄակար Սրբազան, բայց կը ջնջէ ռուսական Թղթատարութիւնը։ Նոյնս տեղ կը դնէ նորամատ տարր մը, անունն մը, ցարդ մեծան մէջ մեացած Գործակալ մի, որ սակայն իրրեւ չատ լուսաւոր գաղափար մը ծագած է Ամենապատուոյ Դիւանին անդամոց սմանց մտքին մէջ։ «Արեւը չծագած ինչե՞ր չեն կրնար ծագիլ»։ «Դիչերներն ինչպիսի խորհուրդներ չեն կրնար ծնիլ»։ Շեաթաթներն ալ ինչ ալ նորը և ճարտարանոյն գիւտեր չեն կրնար բերել մեր Դիւանաց և ժողովոց մէջ։ Գիւտ մ'է, ա՛յ աւելի ա՛յ պակաս, «Պատրիարքարանի կէս–պաշտօնական ներկայացուցչ», կամ «սուրհանդակ–պաշտօնատարի» գաղափարն ալ։ Ընծերցողք լաւ ուշադիր պարտին լինել Մակար Սրբազան պիտի լինի մեր «Պաշտօնական» Ներկայացուցիչ Պատրիարքարանի կողմէ ղրկուած ո՛եւ է ազգային մ'ալ պիտի լինի Կաթողիկոսական Տեղակալին թերին, զի թերի են մեր ամեն խորհուրդք, իրրեւ մարդկային, և նա՛ ալ պիտի լինի մեր «կէս–Պաշտօնական» Ներկայացուցիչ։ Եւ այս կիսովին ու ամբողջական ներկայացուցման չնորհիւ, ինչպէս կ'երեւի, Թուրքիոյ Հայք ա՛չ միայն ամբողջապէս ներկայացեալ պիտի լինին, այլ կիսովին ալ պիտի ուրախացուցեն։ Եւ հիմա, ո՛վ կը յանդգնի ըսել թէ Թուրքիոյ Հայք պէտ եըզծէն ուրէ (հիսովին աւելի) ներկայացեալ չպիտի լինին Կաթողիկոսական առաջիկայ ընտրութեան մէջ. որ տեղի պիտի ունենայ յամի Տեառն 1885, ապրիլ 15ին, ըստ Հին Տումարի։

Լրջօրէն խօսելով, խնդիր մ'է թէ, Մակար Սրբազան իւր Պատուիրակութեան պաշտօնն անցեալ տարի կատարե՞ց այնպէս, որպէս զի իրաւունք ունենայինք կամ պարտաւոր լինէինք այս տարի ևս Ն. Սրբազնութեան յանձնելու զայս պաշտօն։ Բիրաւի, Մակար Սրբազան գնահատելի ծառայութիւն մը մատոյց անցեալ տարի, ամեն թեկնածութենէ հրաժարելով, Թուրքիոյ Հայոց իրաւունքներն յարգելու պէտքը փաստաբանելով և մեր առաջին ընտրելոյ՝ Ներսէս Սրբազանի՝ ընտրութեան ոյժ տալով։ Բայց ապահով չենք թէ այս անգամ ևս պիտի ընդունի առաջարկուած պաշտօնը։ Յիշմիածին Ն. Սրբազնութիւն փոյթ չունեցաւ բացատրելու Ազգ. ժողովոյն 1884 տարւոյ ընտրական բարեփոխել դրութիւնն, ի հակակիռ ինքզինք պարզապէս թարգման կարծեաց Թուրքիոյ Հայոց վիրջապէս, Մակար Սրբազան տոյ մը տեղեկութիւն չհաղորդեց Կ. Պոլսոյ Պատրիարքին կամ Ազգ. ժողովոյն, անոնց կողմէ իրեն յանձնուած պաշտօնին կատարման վրայ։ Ուստի, մինչ կը կարծենք թէ մեր կողմէ Պատուիրակ առաքումն ամեն նկատմամբք օգտակար պիտի լինէր, միւս կողմէ չատ կը տարակուսինք թէ, վերստին Պատուիրակ անուանելով զՄակար Սրբազան, Ամենապատուոյ Դիւանի դիպուածական մեծամտանութիւն մը տուած չպիտի լինի Ազգին և Եկեղեցւոյն չահուց ամենէն աւելի նպատաւոր որոշումի մը։

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԼՈՒՐԵՐ

ԵՐԵՒՈՒ ՍՈՒՐՉԱՆԳԱՆԱԿԻՆ ԿԱՑՈՒԱԾ

ՕՐՈՒԱՆ ԽՆԴԻՐ. Անգլիոյ և Ռուսիոյ պատերազմական պատրաստութիւնները, և միւս կողմէ դիւանագիտական բանակցութիւնները. Թրանսվաալոյ վրկնակի պատրաստութիւնք ի Թունքիա, և Եգիպտոսի եւրւմակից վրակալութեան առթիւ Գ. կայսրոնի նախարարութեան դէմ առաջարկուած պատրաստական նոր քուէին մերժումը կը կազմեն օրուան երեք գլխաւոր խնդիրները, իրաց առեալ չորրորդ մը, որոյ վրայ խօսիլ բաւական ժամանակէ ի վեր արգիլուած է մեզ, և որ այս օրերս աչինչ նուազ չահագրգիռ կացութեան մը մէջ կը գտնուի վերստին։ — Եթէ Թրանսվաալի անյաղող կ'երեսն Թերակղզի զօրքերու դիմաց, Անգլիացիք ցարդ, 10,000 զօրաց նոր բանակով մը, յայղազգին չհանդիսացան նմանապէս Կէս–քաղաքակիրթ Թշնամւոյ մը դիմաց։

Թէեւ չի կարծուիր թէ Անգլիա և Ռուսիա ի վերջոյ պատերազմին, բայց դիտելի է թէ, ամեն օր և ամեն չաբաթ որ կ'անցնին առանց վերջնական համաձայնութիւն մը բերելու, կամ գէթ վերջնական համաձայնութեան մի յոյսերը զօրացնելու, կ'աւելցնեն խղճան մը հաւանականութիւներն, և այս խղճան ի նախատեսութիւն, թէ Ռուսիա և թէ Լոնտոն ու թէ Կալկաթայի կառավարութիւնք մեծ փութով կը պատրաստուին։ Բան վերջին լրոց ի Պագտ, կասպից ծովու եղերայ վրբայ, Ռուսիա կը համախմբէ 50,000 զօրք։ Լորտ Տըֆերին կը պատրաստէ ճչդիւ 50,000 զօրք սահմանաց վրայ, և Լոնտոնի կառավարութիւնը կը սպառազինէ զրահաւոր և թորփիլաւոր նաւատորմիղ։

* * *

Զինաստանի հետ պատերազմական գործողութեանց երկարութիւն Զինաց ժամանակ առնու զօրանալու, կրծքաթուղթ, կրակի վարժուելու, և այժմ «երկնային կայսրութեան զաւակներն» առաջուընէ չատ աւելի հաստատուեթամբ և ապդուութեամբ դէմ կը դնեն ֆրանսական զօրաբաժնից յառաջխաղացութեան։ Ֆրանսացիք ձեռնարկած էին մանրել զՊաքնին ի ներկայութեան չինացի զօրաց։ Պահ մը յայղայան, բայց նոր օգնութիւններ ստանալով, Չինացիք վերջին ճակատամարտին մէջ գէթ երկու անգամ դադալի կեռպիս յաղթեցին Ֆրանսացւոց, ինչպես կը խոստովանին ֆրանսական հրամանատարներն իրենք։ Անցեալները Լանկ–Սոնի բերդաքաղաքին գրաւումն ի Ֆրանսացւոց հռչակուած էր իրրեւ նշան վերջնական յաղթանակի ֆրանսական զինուց։ Հետեւապէս, երբ Չինացիք կը յայտնին, գաստիկ ճակատամարտ մը չ'ունոյ, Ֆրանսացիները վանել Լանկ–Սոնէ և վերստին գրաւել զայն։ Ամենէ աւելի նպատակայարմար կը թուի Ֆորմոզա կղզին, որ Վէյնհայ և Կուամոյի լերանց գօրութեանց հետ կապուած է։ Բարձրաթիւ կառավարք կուղղուին ժամանակաւ Պուէյնոս–Այրէսէն ալ տանելու համար, վասն զի նորա ջուրերը նշանաւոր քանահատեամբ տասնչ քառորդ կը պարունակէին։ Բայց այժմ լճին ջուրն, արեւուն բոցատապ ջերմութենէն ծծուելով, պարունակած բոլոր աղն յատակը թողած էր, այնպէս որ լիճը մեծատարած պղպջուն հայելոյ մը կերպարանք առած էր։

Երբոր Թալքավ Սալինա լճին մօտ ըմպելու ջուր գտնուիլը կը ծանուցանէր, այն անուշ ջուրն վտակներն հասկցնել կ'ուզէր, որք ալ և ալ կողմերէ կուգան անոր մէջ կը հոսին։ Բայց այդ օժանդակներուն ամենն ալ չափած էին։ Արեւն ամենն ալ քամած էր։ Այս բան սարսափահար ըրաւ Լոկատն երբոր լճին եզրն հասաւ պատպակեալ։ Չարկ էր ճար մը խորհիլ։ Տիկերեան մէջ պահուած քիչ մը ջուրը կէս մը հատեր էր, և չէր կըրնար ծարաւ մարել։ Պատուէն անագորոն կերպիւ զգալի եղած էր։ Նօթութիւն ու յոգնութիւն մէկ կողմ կը մնային այս ստիպողական պէտքին առջեւ։ Երկրին մէկ խորշը բնիկներէ անհրաժ և ապա թողուած «Բուքահ» (կաչիէ վրան) մ' ապատան եղաւ պարտաւոր ուղեւորաց, որոց ձիանը՝ լճին հաւասար ափանց վրայ տարածուած՝ դժկամակութեամբ կը ծարաքէին ջրային տունկերն և չոր եղեգները։

Երբոր ամենն ալ Բուքահին մէջ մտան, Բականէլ Թալքավի կարծիքն հարցուց թէ ի՛նչ պէտք էր ընել։ Աւագ խօսակցութիւն մը բացուեցաւ աշխարհագրին եւ Հնդկին միջեւ։ Թալքավ հանդարտութեամբ կը խօսեր, իսկ Բականէլ երկու մարդու չափ կը չարժուէր։ Այս խօսակցութիւն, որոյ քանի մը բառերը կրցաւ ըմբռնել Կլենարվան, քանի մը վայրկեան տեւեց, եւ Բաթէոնն իւր ձեռները խաչաձեւ կուրծքին վրայ դրած կեցաւ։

—Կաւչոյ են, պատասխանեց Բաթէոնը։

—Կաւչո՛յ, կրկնեց Բականէլ իւր ընկերոջ դառնալով։ Ուրեմն այնչափ պատրաստութիւններ ընելու պէտք չունէիք։ Վախ նաեւ մարդիկ չեն։

—Ինչո՞ւ համար, հարցուց հազարապետը։

—Վասն զի Կաւչոյներն անվնաս գեղազգիներ են։

—Կը կարծէ՞ք, Բականէ՛լ։

—Անշուշտ մեզ աւազակ կարծելով փախան։

—Կը կարծեմ մանաւանդ թէ չհամարձակեցան յարձակիլ մեր վրայ, պատասխանեց Կլենարվան սառնիկ դիտգոհելով որ չկրցաւ հաղորդակցիլ այդ բնիկներու հետ, ինչ և լինէին։

—Ես ալ այդպէս կը կարծեմ, ըսաւ հազարապետն, և եթէ չեմ սխալիր, Կաւչոյներն՝ անվնաս չլինելէ զատ՝ ընդհակառակն համարձակ և ահաւոր աւազակներ են։

—Օ՜ն անգր, գոչեց Բականէլ։

Եւ սկսաւ ջերմեռանդ վիճաբանիլ այս ցեղաբանական խնդրոյ վրայ, ա՛յնչափ ջերմեռանդ որ յօդողեցաւ չարժել հազարապետին սրտան, և սա պատասխանն սառցաւ, որ Մաք Նապսի վիճաբանութեանց մէջ անսովոր բան էր։

—Կը կարծեմ թէ սխալ էք, Բականէ՛լ։

—Սխա՛լ, գոչեց գիտունն։

—Այ՛ո։ Նոյն իսկ Թալքավ ալ աւազակներու տեղ դրաւ զայդ Հնդիկներ, և անչուշտ Թալքավ քաջ կը ճանչէ։

—Թալքավ սխալեցաւ այս անգամ, պատասխանեց Բականէլ քիչ մը դառնութեամբ։ Կաւչոյներն երկպատիր են, հոգիս են և ոչ այլ ինչ։ Ես ինքն գրած եմ զայս՝ Բամբայից բնիկներուն վրայ հրատարակած մէկ տետրակիս մէջ, որ բաւական ուշադրութիւն գրաւած է։

—Լա՛ւ, բայց սխալեր էք, պարոն Բականէլ։

—Ե՞ս սխալեր եմ, պարո՛ն Մաք Նապս։

—Մտադրաբերութեամբ, եթէ կ'ուզէք, պատասխանեց հազարապետը այնդելով, և կրնաք վրէժկալ ցանկ մը դնել երկրորդ ապստամբութեան մէջ։

Բականէլ, իւր աշխարհագրական հմտութեանց այսչափ վիճաբանուիլն և մինչեւ իսկ ծաղրիլը տեսնելով իւոր խոցեցաւ և գոչեց բարկութեամբ։

—Դիտէք, պարո՛ն, թէ իմ գրքերս այդ տեսակ վրէժակալ ցանկի պէտք չունին։

—Այ՛, ուրեմն, դո՛նչ այս առթիւ, պատասխանեց Մաք Նապս, նոյնպէս յանդուգնելով։

—Պարո՛ն, հակառակասրտութիւն մը կը տեսնեմ այսօր ձեր վրայ, ըսաւ Բականէլ։

—Ես ալ դառնութիւն մը կը տեսնեմ ձեր վրայ, պատասխանեց հազարապետը։

Վիճաբանութիւնն, ինչպէս կը տեսնըուի, անակնկալ ծանրութիւն մը կ'ստանար, և ա՛յնպիսի նիւթոց մը վրայ, որ չէր արժեր անշուշտ։ Կլենարվան միջամտել պատշաճ դատեց։

—Ձմռարիտ է որ, ըսաւ, մի կողմէ հակառակասրտութիւն կայ, միւս կողմէ դառնութիւն, և այս բան կը զարմանիչ պիտ ձեր երկոցուն կողմէ։

Բաթէոնն, առանց վիճաբանութեան նիւթն հասկնալու, դիւրաւ դուշակեր էր թէ երկու բարեկամք բանահատի բռնուած էին։ Ժպտեցաւ և ըսաւ հանդարտօրէն։

—Հիւսիսային հովն է։

—Հիւսիսային հո՞վը, դոչեց Բականէլ։ Ի՞նչ գործ ունի հիւսիսային հովն այս բանի մէջ։

—Լ՛ո՛հ, ճշմարիտ է, պատասխանեց Կլենարվան, հիւսիսային հովն է պատճառ ձեր այդ նեղութեան։ Ես լաւ եմ թէ մասնաւորապէս ջրային դրութիւնը կը գրգռէ հարաւային Ամերիկայի մէջ։

—Կ'երդնում որ իրաւունք ունիք, էսուտ՛որ, ըսաւ հազարապետն և քրքիջ մ'արձակեց։

Բայց Բականէլ, սաստիկ գրգռեալ, չուզեց ետ կենալ վիճաբանութենէ, և Կլենարվանի վրայ ընկաւ, որոյ միջամտութիւնը չատպանց անպատեհ երեւցաւ իրեն։

—Ա՛, Միլո՛րտ, ըսաւ, սաստիկ գրգռեա՛լ է ջրային դրութիւնս։

—Այ՛, Բականէլ, հիւսիսային հովն է պատճառ։ Այդ հով չատ ոչխարներ գործել կուտայ Բամբայի մէջ, ինչպէս Թրանսիթանն (բեւեռային հով) Հռոմի դաշտին մէջ։

—Կ'երդնե՛ր, ըսաւ գիտունն։ Մինչ ես ձիր գործել ուզղ մարդու դէմը ունիմ։

—Այդ ըսել չեմ ուզեր։

—Բսէք չեմ ուզեր թէ ձեզ սպաննե՛լ կ'ուզեմ։

—Լ՛ո՛հ, պատասխանեց Կլենարվան, որ չէր կրնար իւր ծիծաղը զսպել, կը վախնամ որ կ'ընէք։ Բարեբաղդաբար, հիւսիսային հովը մէկ օրէն աւելի չտեւեր։

Ամենք ալ ծայնակցեցաւ Կլենարվանի այս պատասխանին։ Ցայնժամ Բականէլ ձին մարտկելով դնաց փարատել զիւր գրգռութիւն։ Քառորդ ժամ յետոյ բան մը չէր մնացած։

Ահա այսպէս պահ մը վրդովեցաւ գիտունին քաղցր բնաւորութիւնը։ բայց, ինչպէս որ յոյժ լաւ ըսեր էր Կլենարվան, բուլորովին արատին պատճառ մը պէտք էր վերագրել զայդ տկարութիւն։

Իրիկուան ժամ ութին, Թալքավ, ձին յառաջ քշելով՝ բաղձացեալ լճին տեսարանը ամբողջը ցոյց տուաւ ի հեռուստ։ Քառորդ ժամ յետոյ Լոկատը Սալինայի եղրն հասաւ։ Բայց ծանր պատրանք մը կ'սպասէր անդ։ Լիճը ցամքած էր։

* * *

Ի ԼՈՒՅՍ ՔՐԱՏԵՂԻՈՅ

Սալինա լիճը կ'ատարած այն լճակաց ծիրը էն, որ Վէյնհայա և Կուամինի լերանց գօտիներուն հետ կապուած է։ Բաղմաթիւ կարաւանք կուգային ժամանակաւ Պուէյնոս–Այրէսէն աղ առնելու համար, վասն զի նորա ջուրերը նշանաւոր քանահատեամբ տասնչ քառորդ կը պարունակէին։ Բայց այժմ լճին ջուրն, արեւուն բոցատապ ջերմութենէն ծծուելով, պարունակած բոլոր աղն յատակը թողած էր, այնպէս որ լիճը մեծատարած պղպջուն հայելոյ մը կերպարանք առած էր։

Երբոր Թալքավ Սալինա լճին մօտ ըմպելու ջուր գտնուիլը կը ծանուցանէր, այն անուշ ջուրն վտակներն հասկցնել կ'ուզէր, որք ալ և ալ կողմերէ կուգան անոր մէջ կը հոսին։ Բայց այդ օժանդակներուն ամենն ալ չափած էին։ Արեւն ամենն ալ քամած էր։ Այս բան սարսափահար ըրաւ Լոկատն երբոր լճին եզրն հասաւ պատպակեալ։ Չարկ էր ճար մը խորհիլ։ Տիկերեան մէջ պահուած քիչ մը ջուրը կէս մը հատեր էր, և չէր կըրնար ծարաւ մարել։ Պատուէն անագորոն կերպիւ զգալի եղած էր։ Նօթութիւն ու յոգնութիւն մէկ կողմ կը մնային այս ստիպողական պէտքին առջեւ։ Երկրին մէկ խորշը բնիկներէ անհրաժ և ապա թողուած «Բուքահ» (կաչիէ վրան) մ' ապատան եղաւ պարտաւոր ուղեւորաց, որոց ձիանը՝ լճին հաւասար ափանց վրայ տարածուած՝ դժկամակութեամբ կը ծարաքէին ջրային տունկերն և չոր եղեգները։

Երբոր ամենն ալ Բուքահին մէջ մտան, Բականէլ Թալքավի կարծիքն հարցուց թէ ի՛նչ պէտք էր ընել։ Աւագ խօսակցութիւն մը բացուեցաւ աշխարհագրին եւ Հնդկին միջեւ։ Թալքավ հանդարտութեամբ կը խօսեր, իսկ Բականէլ երկու մարդու չափ կը չարժուէր։ Այս խօսակցութիւն, որոյ քանի մը բառերը կրցաւ ըմբռնել Կլենարվան, քանի մը վայրկեան տեւեց, եւ Բաթէոնն իւր ձեռները խաչաձեւ կուրծքին վրայ դրած կեցաւ։

(Շարունակելի)

ՄԱՐՏԻ 19 1883

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ՏՊԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԳՈՒՆԱՒՈՐՈՒՄՆԵՐ

ԱՐՇԱԼՈՒՅՍ

ՕՐԱԹԵՐԹ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՍԱՐԱԿՈՒԹԵԱՆ

Ամեն օր առաւօտեան կ՚ելնէ

Խմբագրատունը՝ Ս. Ղազարու վանքին մէջ, թիւ 16։ Գինը՝ տարեկան 4 ր. 3 ամսեայ 2 ր. 50 կ. Արտասահման տարեկան 5 ր. 3 ամսեայ 3 ր. Մէկ թիւը 10 կ.։ Ձրի օրինակներ չեն բաժնուիր։ Ձեռագիրները չեն վերադարձուիր։ Յայտարարութեանց համար կը դիմուի Ս. Ղազարու վանքին մէջ։

ՂԱԿՏՎԱԾ

Ե. Գ.—Ուրեմն ի՞նչ է պատճառը, որ ձեր գիւղացիները ձեզ չեն ընտրում իրանց ներկայացուցիչ։ Ի՞նչ է պատճառը, որ ձեր գիւղացիները ձեզ չեն ընտրում իրանց ներկայացուցիչ։ Ի՞նչ է պատճառը, որ ձեր գիւղացիները ձեզ չեն ընտրում իրանց ներկայացուցիչ։

Ե. Գ.—Ուրեմն

ՎԱՃԱՌՔԻ ՀԱՄԱՐ

ՎԱՃԱՌՔԻ ՀԱՄԱՐ

ՎԱՃԱՌՔԻ ՀԱՄԱՐ

Ս. ՏԱՐ–ՄԱՆՈՒԿԵԱՆ

ՀԱՍՏԱՏՈՒԹԻՒՆ ՏՐԱՄԱԿԱՆ ԵՒ ՆՈՏԱՐԱԿԱՆ ԳՈՐԾԵՐՈՒ

ՀԱՍՑԷ՝ ՊԱՅԱԶԵԹ, ՏՈՒՆ ՄԱՐԱՇԼԵԱՆ

Ժամերը՝ 9–12 եւ 2–5

ՀԱՍՑԷ՝ ՊԱՅԱԶԵԹ, ՏՈՒՆ ՄԱՐԱՇԼԵԱՆ

Ժամերը՝ 9–12 եւ 2–5

ՎԱՃԱՌՔԻ ՀԱՄԱՐ

ՎԱՃԱՌՔԻ ՀԱՄԱՐ

ՎԱՃԱՌՔԻ ՀԱՄԱՐ

Ս. ՏԱՐ–ՄԱՆՈՒԿԵԱՆ

ՀԱՍՏԱՏՈՒԹԻՒՆ ՏՐԱՄԱԿԱՆ ԵՒ ՆՈՏԱՐԱԿԱՆ ԳՈՐԾԵՐՈՒ

ՀԱՍՑԷ՝ ՊԱՅԱԶԵԹ, ՏՈՒՆ ՄԱՐԱՇԼԵԱՆ

Ժամերը՝ 9–12 եւ 2–5

ՎԱՃԱՌՔԻ ՀԱՄԱՐ

ՎԱՃԱՌՔԻ ՀԱՄԱՐ

ՎԱՃԱՌՔԻ ՀԱՄԱՐ

Ս. ՏԱՐ–ՄԱՆՈՒԿԵԱՆ

ՀԱՍՏԱՏՈՒԹԻՒՆ ՏՐԱՄԱԿԱՆ ԵՒ ՆՈՏԱՐԱԿԱՆ ԳՈՐԾԵՐՈՒ

ՀԱՍՑԷ՝ ՊԱՅԱԶԵԹ, ՏՈՒՆ ՄԱՐԱՇԼԵԱՆ

Ժամերը՝ 9–12 եւ 2–5